

Visu mūžu veicies

- Saulkrastos sākas džeza festivāls, kas turpināsies līdz sestdienai

Šodien Saulkrastos sākas starptautiskais džeza festivāls Saulkrasti Jazz 2005, un pie viesu nama Minhauzena unda un brīvdabas estrādē norisināsies ierastie svētki džeza mīļiem, kas turpina inteligentās izklaides mūzikas vasaru īsi pēc galvaspilsētas festivāla Rīgas ritmi. Jau astoto gadu viens no galvenajiem Saulkrastu festivāla organizētājiem ir bundzinieks Tālis Gžibovskis.

Nekļūt lepnam

Kā galveno astotā Saulkrastu džeza festivāla atšķirību no iepriekšējiem Tālis min neparasti lielo meistarklašu dalībnieku skaitu. Pērn sasniegtais rekords bija 120 cilvēku, bet šogad interesentu skaits ir jau 170. "Vēl vienu jaunumu piedzīvoju nesen Krakovā, Pasaules džeza skolu asociācijas sanāksmē. Gan pedagogi, gan audzēkņi zināja, kas ir Saulkrastu festivāls, un vaicāja, kā varētu piedalīties."

Saulkrastu festivāls radās tieši no meistarklasēm. 1997. gadā divi bundzinieki – Tālis un Raimonds Kļaviņš – nolēma organizēt pirmo Baltijas bundzinieku saietu. "Piedāvājām līdzdarboties arī Mārim [Briežkalnam, tagadējam festivāla Rīgas ritmi organizētājam], un izveidojās komanda. Sākām ar 25 bundziniekiem. Tagad jau ceru, ka nekļūšu nevajadzīgi lepns par to, kas panākts."

Salīdzinot savu festivālu ar Rīgas ritmiem, Tālis teic, ka neuztver tos kā sāncenšus. "Iepazīstinām ar citādu mūziku un parādām lieliskus māksliniekus tiem cilvēkiem, kuri neklausās tikai Latvijas Radio 2. Daudzas valstis mūs varētu labestīgi apskaust."

Taču melomāniska priecāšanās Tālim ir otrajā plānā, pirmajā - jauno mūziķu izglītība. Šajā brīdī viņš ierunājas kā Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas mūzikas skolotāja studiju programmas populārās un džeza mūzikas skolotāja specializācijas pasniedzējs: "Pašreiz var sameklēt jebkuru pedagogu un audio vai video mācību materiālu. Mēs mācījāmies no pašu rokrakstiem un ar vecu lenšu magnetofonu palīdzību, bet spītība bija krietni lielāka. Tagad ir citādi. Ja tev pie durvīm pieved pasaules elites pārstāvjus, bet tu neesi klāt, tad nav skaidrs, ko īsti gribi."

Cetri dienā

Pats Tālis par pasaules mēroga meistarību pasniegtajām klasēm savulaik varēja tikai sapņot. "Mācījos sestajā klasē, un man patika bungošana, ka vai traks. Uzskatīju par lielu godu, ja skolas baļļukā vecākie puikas atļāva nospēlēt ar viņiem vienu vai divas dziesmas. Tad man uz kādu mēnesi bija pilnīga eiforija. Nākamais solis - pastāvīga spēlēšana, kad sasniedzu iepriekšējo skolas ansambļa dalībnieku vecumu. Tolaik galvenais bija, ka tu vispār vari pie instrumenta sēdēt un spēlēt."

Tālis paralēli mācījies arī akadēmiskās mūzikas teoriju un ir ļoti pateicīgs tiem, kuri savulaik iecietīgi klusēja, neuzsverot, ka nav labs tonis vienlaikus spēlēt bungas džeza ansamblī. Taču no šīs nodarbes tagadējo meistarību droši vien nespētu atraut nekas, un viņš turpinājis iet savu ceļu. "Pirmais nopietnais punkts bija Ogres metronoms, piedalījāmies estrādes svētkos, pēc tiem mani uzaicināja uz Modo." Reizē milzu palēciens bundzinieka karjerā un skarba dzīves skola. "Ir bijuši momenti, kad esi nolīcis kociņus malā un nospriedis – ja nav kazai piena, tad nav." Muzicējot izbraukāta visa Padomju Savienība. "Mēnesis pagāja uz riteņiem, tad

sekoja mēnesi ilgs atvaļinājums. Tā tas gāja gadiem – bija jāsniedz līdz pat četriem koncertiem dienā, taču vēl paguvām piedalīties arī džezu festivālos ar instrumentālu programmu."

48 stundu atvadas

Tagadējais bungu meistars tolaik Modo sastāvā bijis viszaļākais un ar pateicību atceras pārējo grupas biedru pamācības. "Pierādīju sev – ja grib, tad var. Toreizējais taustiņinstrumentālists Zigmars Liepiņš tagad nodarbojas ar biznesu, basists Jevgeņijs Ščapovs dzīvo Oslo, bet ģitārists Valērijs Beļinovs – Ņujorkā."

Taču Tālim nav bijis daudz laika skumt par labu, bet izjukušu sastāvu – viņš vienmēr trāpījies īstajā vietā un laikā, lai tiktu uzaicināts uz jaunu, ne mazāk interesantu grupu. "Esmu spēlējis dažādās it kā populārās mūzikas, bet tik dīvainās grupās, ka ar katru no tām jūtos bagātinājies."

Pēc Modo seko uzaicinājums pievienoties Eolikai, pēc tam spēlējis Sīpolos. "Vienīgā grupa Latvijas popkultūras vēsturē, kas Liepājas dzintārā no desmit balvām ieguvusi septiņas. Toreiz spēlējām savu pēdējo koncertu un pēc tam 48 stundas cits no cita atvadījāmies..." Ar Sīpoliem Tālis lepojas īpaši: "Mārtiņš Brauns, Vīgants Murelis, Aivars Gudrais, Niks Matvejevs, Raimonds Macats, Normunds Šnē... Es priecājos, ka ir bijusi iespēja būt viņiem blakus."

Kā vēl vienu interesantu pieredzes aspektu Tālis min kopīgo projektu ar Uģi Prauliņu Vecās mājas. "Tāpat ļoti interesanta pieredze bija grupā Marana, tagad ir projekts Patina kopā ar Birutu Ozoliņu. Kā arī Gulfstream kopā ar Viktoru Ritovu."

Tomēr loģiski, ka nav iespējams dzīvot tikai mūzikā. "Man patīk Austrumi, turienes cilvēku domāšanas veids. Ir sanācis arī uz to pusi aizbraukt, bet tas ir pārāk intīmi, lai stāstītu..." Tāpēc Tālis stāsta par daudz publiskāku aizraušanos – basketbolu. "Mani abi pieaugušie dēli jau mani apspēlē, kā viņi saka, vienā grozā!"

Tālis Gžibovskis

- Bundzinieks, pedagogs, festivāla organizētājs

- Dzimis 1956. gada 14. februārī Aknīstē

- Mācījies Līvānu 1. vidusskolā, Rēzeknes mūzikas vidusskolā, neklātienē Ģešinu institūtā Maskavā, Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā (bakalaurs mūzikas pedagoģijā sitamo instrumentu specializācijā), Latvijas Universitātē (maģistrs), kur mācās arī tagad, lai iegūtu doktora grādu

- Strādājis Rīgas 100. vidusskolā, Rīgas Doma kora skolā, Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā par mūzikas skolotāja programmas populārās un džezu mūzikas skolotāja specializācijas nodaļas direktoru

- Spēlējis grupās un projektos Modo, Eolika, Sīpoli, Vecās mājas, Marana, Patina, Gulfstream

- Precējies, ir divi dēli

http://news.lv/Neatkariga_Rita_Avize_Latvijai/2005-07-25/Visu_muzu_veicies

Neatkarīgā Rīta Avīze Latvijai . - Nr.170 (2005, 25.jūl.), 16.lpp.